

G. Bernstein

uus Riia aruvarvimiise wabris ja seemalit pesemise koda,

Jurjewis, Raatuse uul. nr. 18—20.

Hinnad on 1902 aastal järgmised:

Wanutamine, wärwimine ja pressimine	10	t. tünar
Wanutatud osjade wärwimine ja pressimine	8	" "
Wanutamata osjade wärwimine ja pressimine	5	" "
Poolvilleise riide wanutamine ja pressimine	4	" "
Täisvilleise riide wanutamine ja pressimine	3	" "
Raamimine ja pressimine	2	" "
Pressimine üksi	25	tütt
Südirätikute pesemine eht wärwimine	15	laid
Vahtiharutatud undrusud, mustad	20	" "
Vahtiharutatud undrusud, föl teised wärwid	10	enam
Trüffimine iga laia päälit	15	nael
Willase lõnga wärwimine müstaks	24	" "
Willase lõnga wärwimine föl teised wärwid	20	" "
Vinasi nitti igas wärvis		

Pääle jelle olen ma, et oma auustatud töötarivitajate soovile vastu tulla, seemiasiku pesemise foja siseseadnub, milles fölige paremad väljamaalt toodud majinad töötawad, nii et ta fölige juurem jellefarnane ajutus siiun linnas on ja mul wödimalis on fölii jellese jaos. Londa puutuvaid töösid fölige paremini ja fölige odawamini õra teha.

Walged leeri-, pulma- ja pallifkleidid, fui ja meekestrahiva riided jaawad lahti harutamata peetud ja plegeitud eht wärwitud, ilma et wärw luugugi muutulis; ja jaawad jalgwaiab, laundlinad, woodiwaibad, tikitused j. n. e. seemalitult puhastatud ja soovi pääle plegeitud ning wärwitud nii odavasti, nagu see siiun veel pole sündinud.

Auuplastilust: **G. Bernstein**,
aruvarvimiisefoja omanit.

Raatuse uulitsas nr. 18—20 omas majas.

Palun adressi tähele panna.

Kes sellesama töö eest rohjem tahab maksta, mingus teise värvi ja juurde! **Kes** riiste mästmöötmise ja saatmise eest oma salist raha eajata tahab välja anda, see saantu oma rüle ütta!

tis ta õuna üles ja tüs: „Lapsed, kust riigist on see?“ — „Taimeritigist“. — „Aga nüüd lapseb“, rääatis tuningas edasi, „missugusest riigist olen siis mina pärit?“ — Kõik wait lui wits. Siis tööstis wäike tütarlaps käe kostmisest lõrgele ja tahtis ütelda. „Noh, mo laps?“ tüs tuningas. — „Taewariitigist!“ kõlas kostusets. Pisarad tulivad tuningale silma, ta andis tütarlapsele suud ja tüs temale palju palju ašiu.

Wana Wynelen. Kuulsa õpetaja Wynelen'i juure tulid lord mees, kes armulouale tahtis. Wynelen waatas paar filmapiilsti temale teravaste otja ja ütles siis: „Teie

Rundumise-

ja ömblusmasinate laager

Jurjewis, Raatuse (Koolitare) uul. nr. 9,

Faure wärvi- ja rohulanpluse förmal, vasta Henninge platfi.

Soowitab fölidele omast laagrist fölige paremaid ja faua festwaid

Ömblusmasinaid

suures väljavalikus odawate hindadeega ja
5 aasta wastutamisega.

Et fölide tähetpanemist juhtida ja föiki eftiuse eest hoitada, teatan fölidele, ei maailma suurha väljamaa wabriku

Seidel ja Maumann'i

ömblusmasinate ainuse müüma digus Jurjewis üleval nimetus wabriku poolt üfsinda minule on lubatud; kes neid masinaid mujalt ostab, see ostab ülesostjateilt, eht lajeb omale halwemaid masinaid Seidel ja Maumann'i nime all müüa. Peale jelle on minu laagrist veel palju teisi selti nagu: Singer', Wiktoria, Köhler'i ja Dürkopp'i ömblusmasinaid odawamalt fui tuskilt teisest fauplusest Jurjewis jaada. Palun minu **adressi** häästi tähele panna.

Auuplastilust **Mr. Mees.**

ei wöi armulouale tulla.“ „Mis siis mitte?“ tüs teine. „Teie olete joodik!“ wastas Wynelen lühidelt. „Mis? Mina joodik?“ räägib mees ja tunneb enese haawatud olewat. „Kust Teile seda teate? Kes Teile seda ütles? Kül ma sellele hääbemata waletajale näitan!“ Mina tahab teada, kes Teile seda ütles!“ „Noh,“ ütles Wynelen rahuliseks, „sedá on mulle mees ütelnud, kes seda asja fölige paremine teab, ja kelle vastu Teie ei saa rääsida.“ „Wöi nönda? Ies ta siis on?“ „Tulge ligemale, Teie peate teda nägema!“ wastas Wynelen, töüs üles, wöttis mehe läest linni ja wiis ta — peegli ette. Siis räägib ta soojalt ja tössielt: „Waadate nüüd peegli siisse, — see mees seal purjuwa